

CATALUNYA NORD

joan-daniel bezsonoff

Un dels personatges més singulars de Perpinyà és la venerable Anna Maria Antigó (Perpinyà, 1602-1676). La trobareu al monestir de Santa Clara, al barri del Vernet de Perpinyà. Tota la seua vida aquella religiosa va lluitar per la fe catòlica i contra l'ocupació francesa, cosa que no impedeix als francesos de dir-li Anne-Marie i de considerar-la dels seus. El seu cos, visible en una urna de vidre, és

incorrupte, particularitat que comparteix amb Napoleó. Hauria pogut esmentar Lenin, però els embalsamadors comunistes van retocar-lo tant que els turistes de la plaça Roja ja no en veuen el cadàver sinó una figura de cera.

La devoció popular atribueix molts miracles a Antigó. Avui encara, els enamorats no correspostos i les minyones porugues abans d'un examen s'agenollen davant seu perquè els ajudi. Jo eviti d'anar-hi perquè, malgrat el meravellós estat de conservació del cos, aquest espectacle d'una mòmia no m'alegra el dia.

Ara que han triomfat els hereus dels seus enemics, Anna Maria Antigó, si hagués tingut el bon gust de riure's les gràcies com Rigau o la nissaga Aragó, ja seria santa.

L'ALT EMPORDÀ

joan ferrerós

Futur auditori a Figueres | El 1753, any d'inici de les obres d'erecció del castell de Sant Ferran de Figueres, ja s'havia desallotjat el convent de Sant Roc, que s'alçava a l'actual aparcament exterior de la fortalesa. El cenobi era habitat per frares franciscans caputxins des del segle XVI, i l'havien anat fent gràcies a la pietat dels figuerencs, molt agraïts als monjos pels ajuts pres-

tats durant les pestes cícliques. Foragitats de la Muntanyeta els seguidors del sant d'Assís, el 1760 inauguren un nou convent al costat del rec Arnau, però el 1836 els és expropiat per l'Estat. Serveix de caserna d'infanteria, i, municipalitzat, de jutjats, presó, caserna de la Guàrdia Civil, parc de bombers... Ara, després de dècades de letargia, l'Ajuntament anuncia la bona nova que l'any vinent hi podrà inaugurar un auditori. Entretant cal restaurar les pintures setcentistes que encara hi sobreviuen i fer obres comunes a l'edifici. No s'ha dit si es conservarà el podrimener, l'estança on els ossos dels monjos esperaven desprendre's de la carn abans de l'allotjament definitiu.

Noies de carretera | Des de fa uns mesos, les noies que «fan» conductors es posen a l'inici de les carreteres comarcals, a una cinquantena de metres de la *nacional*, perquè es veu que així la policia no les pot distreure. Fa temps que, davant la perplexitat o la indignació del contribuent, les noies per ser-hi i els diguem-ne poders públics per treure-les-en, juguen al gat i la rata. De fet, els únics poders públics que, sense mitjans, s'han proposat d'acabar amb aquest sexe de guerrilla remunerada han estat els ajuntaments, però les lleis espanyoles -diputats, jutges, fiscals, policies- no hi han pas ajudat. La impotència consistorial ha arribat a voler foragitar les noies del terme amb l'ús de l'entranyable Zotal. Ara, el Consell Comarcal de l'Alt Empordà ha establert unes consideracions i unes multes, tant per a qui ofereix el producte com per a qui el demana i/o el compra: pecat lleu i fins a 750 € per oferir-lo; pecat greu i de 750 a 1.500 € per sol·licitar-lo, i pecat molt greu per practicar la còpula mercenària, més de 1.500 a 3.000 € a compte del client i de 750 a 1.500 per a la noia. Tot plegat amb uns agreujants si les operacions es fan a prop de centres religiosos, docents, infantils...

>> *El Consell Comarcal de l'Alt Empordà ha establert unes multes, tant per a qui ofereix el servei com per a qui el demana i/o el compra.*

PERE DURAN / ARXIU RDG

El tren de Portbou | Josep Valls explica que Josep Pla, estudiant intermitent al Mòtel figuerenc, a vegades s'acostava a un dels empleats de la casa, li demanava «vostè d'on és?», l'interpel·lat responia que de Portbou i l'escriptor li etzibava que ser de Portbou era com no ser d'enlloc. Amb l'escena potser un pèl ofensiu...

va, Pla volia subratllar que, diferentment de la majoria de poblacions seculares, la vileta no existiria sense la convergència a finals del XIX de frontera i ferrocarril. Situació que, altrament, ha facilitat al poble singularitats com les que acompanyen W. Benjamin, F. Estapé, els germans Santos Torroella o el restaurant de l'estació que Pere Granollers, quan els rics viatjaven en tren, convertí en un dels millors de la nació. Ara l'alcalde diu que ell i els seus conveïns estarien contents que el 50 % dels trens arribessin a Portbou. I és que per al poble han passat avall les dècades que el ferrocarril féu prodigioses. Esperem que cap Jesús Montcada demà no hi trobi raons per escriure cap *Camí de ferro*.

EL BAIX EMPORDÀ

puri abarca

Els festivals, reis de l'estiu | El Baix Empordà és ric en ofertes musicals de qualitat, i tres programacions en concentren la major part dels espectacles durant aquest estiu: la 56a edició del Festival de la Porta Ferrada (del 4 de juliol al 17 d'agost), de Sant Feliu de Guíxols, una cita interdisciplinària que aplega espectacles de música, teatre i dansa; el 34è Festival de Músiques de Torroella de Montgrí (del 19 de juliol al 20 d'agost), amb música clàssica, música antiga, cors i grups vocals, i músiques del món; i el 14è Festival de Cap Roig, a Calella de Palafrugell (del 4 de juliol al 15 d'agost), una mostra variada d'intèrprets significatius del panorama nacional, estatal i internacional. Pels seus escenaris han passat noms destacats de les diverses disciplines musicals i artístiques existents, i l'assistència de públic àvid d'aquesta oferta de qualitat és cada cop més nombrosa. Aquests festivals i el conjunt de programació de grups, corals, cobles i cantautors a la resta de la comarca converteixen el Baix Empordà en un atractiu clar per als amants de la música.

>> Excavacions a la ciutat ibèrica d'Ullastret.

El Museu d'Ullastret s'internacionalitza | El Museu d'Arqueologia de Catalunya a Ullastret i el jaciment ibèric de la zona, al puig de Sant Andreu, prenen un caràcter cada vegada més internacional. Recentment, el museu s'ha integrat en una xarxa europea de jaciments de la protohistòria (segona edat del ferro), de la qual formen part també el Kelten Römer Museum Manching (Baviera, Alemanya), el Laténium (Neuchâtel, Suïssa), el Bibracte (Mont Beuvray, França) i el Lattara-Musée Henri Prades (Montpeller, França). El jaciment ibèric més important de Catalunya podrà compartir amb els altres associats coneixements i mitjans logístics i documentals, fet que permetrà agilitzar projectes en matèria de conservació de col·leccions, investigació arqueològica i posada en valor del patrimoni, entre altres accions. El jaciment preromà d'Ullastret rep cada any més de 35.000 visitants, motiu pel qual s'ha convertit en un dels punts patrimonials més atractius de la comarca, clau per entendre com vivien els primers pobladors de Catalunya.

La recuperació dels banys de Sant Elm | Els antics banys de Sant Elm, a Sant Feliu de Guíxols, coneguts durant anys per ser els banys de Can Rius i preservats com a bé cultural d'interès local, podrien recuperar part de la lluentor i l'activitat de la primera meitat del segle XX. L'empresa concessionària del conjunt arquitectònic intenta recuperar la funció social de l'espai, amb una barreja d'usos públics i privats, que retornaria la vida a uns banys que van ser inaugurats el 15 de juliol de 1922, quan ja feia cinquanta anys que eren un punt de trobada per a banyistes, i que van estar en funcionament durant més de vuitanta anys. L'espai va néixer com a Banyadors del cubà Romaguera, després van ser els Banys d'en Baldomero i posteriorment, els Banys de Can Rius (l'hisendat barceloní Pere Rius i Calvet va adquirir els antics Banys d'en Baldomero l'any 1919, i en va iniciar la rehabilitació). La recuperació d'aquest espai emblemàtic i històric és una bona pensada, per a Sant Feliu de Guíxols i per a la Costa Brava en general.